

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ผนวก ก

(แบบที่ 1)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาวิชาการเมืองการปกครอง ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในหัวข้อเรื่อง ทักษะคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อโครงการปีรมรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ขอให้โปรดให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอรับรองว่าข้อมูลของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

กรุณาเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) ที่ท่านเลือก หรือเติมข้อความในช่องว่าง.....ที่กำหนด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ( ) 1 ชาย ( ) 2 หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. สถานภาพ
( ) 1 โสด ( ) 2 แต่งงาน ( ) 3 หย่าร้าง
( ) 4 หม้าย ( ) 5 แยกกันอยู่
4. สัญชาติ .....
5. หักอาศัยอยู่ประเทศ .....
6. ระดับการศึกษา ( ) 1 ประถมศึกษา ( ) 2 มัธยมศึกษาตอนต้น
( ) 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย ( ) 4 ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา
( ) 5 ปริญญาตรี ( ) 6 ปริญญาโทขึ้นไป
7. อาชีพ ( ) 1 ราชการ/รัฐวิสาหกิจ ( ) 2 ธุรกิจส่วนตัว
( ) 3 ลูกจ้างเอกชน ( ) 4 เกษียณอายุ
( ) 5 ไม่ประกอบอาชีพ ( ) 6 อื่น ๆ ระบุ .....
8. รายได้ประมาณ (ต่อเดือน) ..... (ค่าเงินในประเทศไทยของท่าน)
9. ท่านเคยเดินทางมาประเทศไทยหรือไม่
( ) 1 เคย .....ครั้ง ( ) 2 ไม่เคย
10. ท่านเคยเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่
( ) 1 เคย .....ครั้ง ( ) 2 ไม่เคย
11. ท่านเดินทางมาประเทศไทยโดยทาง
( ) 1 สายการบิน ระบุชื่อ ..... ( ) 2 ทางรถไฟ
( ) 3 ทางรถยนต์ ( ) 4 ทางเรือ
12. จำนวนผู้ร่วมเดินทาง
( ) 1 เดินทางเพียงลำพัง ( ) 2 ผู้ร่วมเดินทาง ..... คน
13. ท่านได้ใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยวหรือไม่
( ) 1 ใช่ ( ) 2 ไม่ใช่

14. บนยานพาหนะต่าง ๆ ที่ท่านใช้บริการเดินทางมาประเทศไทย ท่านได้พบหรือสังเกตเห็นว่ามีกรปิดป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย หรือไม่
 ( ) 1 มี ( ) 2 ไม่มี
15. ในระหว่างการเดินทาง เจ้าหน้าที่ของยานพาหนะได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ท่านทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทยหรือไม่
 ( ) 1 มี ( ) 2 ไม่มี
16. ท่านมีโครงการที่จะท่องเที่ยวในประเทศไทย และโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่จำนวนกี่วัน
 ( ) 1 ประเทศไทย ..... วัน ( ) 2 พักที่จังหวัดเชียงใหม่ ..... วัน
17. จำนวนเงินที่ท่านคาดว่าจะต้องใช้ในการท่องเที่ยวประเทศไทยโดยประมาณ ..... (ค่าเงินตามประเทศของท่าน)
18. จำนวนเงินที่ท่านคาดว่าจะต้องใช้ในการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ต่อวัน โดยประมาณ.....
19. ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายมากที่สุด (ใส่อันดับเลขในวงเล็บ โดยให้เลข 1 คือจ่ายมากที่สุด)
 (.....) 1 ค่าที่พัก
 (.....) 2 ค่าอาหาร
 (.....) 3 ค่ายานพาหนะ
 (.....) 4 ค่าซักรีด
 (.....) 5 ค่าทัวร์กลุ่มย่อยพิเศษ
 (.....) 6 ค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว
 (.....) 7 ค่าซื้อของที่ระลึก
 (.....) 8 อื่น ๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย : จังหวัดเชียงใหม่

1. เหตุผลสนับสนุนให้มีการเดินทางมาท่องเที่ยว(ใส่อันดับเลขในวงเล็บ โดยให้เลข 1 คือเหตุผลที่สำคัญที่สุด)
 (.....) 1 มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น
 (.....) 2 มีรายได้มากขึ้น
 (.....) 3 มีเงินออมพอเพียง
 (.....) 4 การเดินทางสะดวกและใช้ระยะเวลาในการเดินทางน้อย
 (.....) 5 อื่น ๆ (ระบุ).....
2. วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาประเทศไทย (เชียงใหม่)
 ( ) 1 ท่องเที่ยว ( ) 2 ท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์อื่น ๆ (ระบุ).....
3. เหตุผลในการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย : จังหวัดเชียงใหม่ (ใส่อันดับเลขในวงเล็บ โดยให้เลข 1 คือเหตุผลที่สำคัญที่สุด)
 (.....) 1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ถูกกว่าการไปประเทศอื่น ๆ
 (.....) 2 ความได้เปรียบจากอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้ใช้จ่ายเงินน้อยลง
 (.....) 3 การจัดกิจกรรมปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย 2541-2542
 (.....) 4 ต้องการศึกษานวัตวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์

- (.....) 5 การที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภท ทั้งที่เป็นธรรมชาติศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์
- (.....) 6 ความเป็นกันเองของคนไทยโดยการที่มีภาพลักษณ์ว่าเป็นสยามเมืองยิ้ม
- (.....) 7 ความสมบูรณ์ของอาหารและผลไม้ คอกไม้ นานาชนิด
- (.....) 8 ความเจริญของสถานที่ และ อารยธรรม
- (.....) 9 ความรู้สึกลดอคภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (.....) 10 อื่น ๆ .....
4. ประเด็นต่อไปนี้มีผลทำให้การตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ลดลง (ใส่อันดับเลขในวงเล็บ โดยให้เลข 1 คือประเด็นที่สำคัญที่สุด)
- (.....) 1 ข่าวสารเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวถูกประทุษร้ายในไทย(เชียงใหม่)
- (.....) 2 ข่าวของการแพร่ของโรคเอดส์ในภาคเหนือของไทย
- (.....) 3 การเปลี่ยนแปลงของสังคมชนบท วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ผู้ตั้งคมเมือง
- (.....) 4 ข่าวอุบัติเหตุในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว เช่นรถรางไฟฟ้าขึ้นชมพระธาตุดอยสุเทพขาด
- (.....) 5 ปัญหาสภาพสกปรกในเชียงใหม่ เช่นปัญหาขยะ
- (.....) 6 อื่น ๆ (ระบุ).....
5. ท่านตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย(เชียงใหม่) ด้วยตนเองหรือรับการแนะนำปรึกษาจากบุคคลอื่น
- ( ) 1 ตัดสินใจเอง
- ( ) 2 ได้รับการแนะนำและคำปรึกษาจากบุคคลอื่น (ระบุ).....
6. ก่อนเดินทางมาประเทศไทยท่านทราบหรือไม่ว่าประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542
- ( ) 1 ไม่ทราบ
- ( ) 2 ทราบ (ใส่อันดับเลขในวงเล็บ โดยให้เลข 1 คือแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงประชากรมากที่สุด)
- (.....) 1 การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ
- (.....) 2 การโฆษณาทางภาพยนตร์/โทรทัศน์/วิทยุ
- (.....) 3 การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานในต่างประเทศ
- (.....) 4 อินเทอร์เน็ต
- (.....) 5 อื่น ๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 3 ระดับความพึงพอใจ ที่ท่านมีต่อการท่องเที่ยวในครั้งนี้ (จังหวัดเชียงใหม่)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 ความสะดวกในการหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของเชียงใหม่					
2 การพบเห็นป้ายธงรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว					
3 การเห็นด้วยกับทัศนะชาวเชียงใหม่มีอธยาศัยไมตรีที่ตังงาม					
4 ความได้รับความสะดวกในการให้บริการจากภาครัฐ					
5 การมีความมั่นใจในความปลอดภัยของชีวิตาและทรัพย์สิน					
6 เห็นด้วยว่าเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม					
7 เห็นด้วยว่าเชียงใหม่มีศิลปวัฒนธรรมที่เก่าแก่น่าศึกษา					
8 เห็นด้วยว่าเชียงใหม่เป็นเมืองสะอาด					
9 เห็นด้วยว่ามีگردดูแลแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่เป็นอย่างดี					
10 ความสะดวกในการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว					
11 เห็นด้วยว่าเชียงใหม่มีมลภาวะเป็นพิษ					
12 ความชื่นชอบศิลปะพื้นบ้านของเชียงใหม่					
13 ความชื่นชอบต่อชนพื้นเมืองชาวไทยภูเขา					
14 ความสะดวกในการให้บริการของบริษัทท่องเที่ยว					
15 ความสะดวกการเดินทางและการให้บริการของยานพาหนะ					
16 ความสะดวกการให้บริการด้านพิธีการเข้าเมือง					
17 ความสะดวกการให้บริการด้านพิธีการศุลกากร					
18 ร้านค้าในเชียงใหม่ให้บริการเป็นอย่างดี					
19 กิจการที่พักในเชียงใหม่มีมาตรฐานและให้บริการดี					
20 เชียงใหม่มีความสมบูรณ์ของอาหารผลไม้					
21 ความพอใจต่ออัตราที่พักในเชียงใหม่					
22 ความพอใจต่ออัตราค่าพาหนะในเชียงใหม่					
23 ความพอใจต่ออัตราค่าใช้จ่ายในการบริโภคในเชียงใหม่					
24 ความพอใจต่อค่าใช้จ่ายในราคาของที่ระลึก					
25 ความประทับใจในการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้					
25.1 Amazing Shopping Paradise					
25.2 Amazing Taste of Thailand					
25.3 Amazing Arts and Lifestyle					
25.4 Amazing Sport and Entertainment					
25.5 Amazing World Heritage					
25.6 Amazing Natural Heritage					
25.7 Amazing Cultural Heritage					
25.8 Amazing Agricultural Heritage					
25.9 Amazing Gateway					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อโครงการรณรงค์เพิ่มเติมอย่างไร

(ระบุ) .....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

(Model 1)

Research Questionnaire**Purpose**

This questionnaire is research for a Masters degree in Politics and Public Administration from the Department of Political Science and Faculty of Social science at Chiang Mai University. The topic is “ The attitude of foreign tourists towards Thailand’s 1998-1999 Amazing Thailand Campaign : conducted in Chiang Mai.”

We would appreciate your co-operated in answering this questionnaire and your response is confidential. Thank you.

Please put the following / in the parenthesis or write any information on the dotted line

Part 1 : Personal Information

1. Sex ( ) 1. Male ( ) 2. Female

2. Age _____ Years

3. Marital Status

( ) 1. Single ( ) 2. Married ( ) 3. Divorced

( ) 4. Widow ( ) 5. Separated

4. Nationality _____

5. Country of Residence _____

6. Education

( ) 1. Primary ( ) 2. Secondary/ Junior High

( ) 3. High school ( ) 4. Certificate/ Diploma

( ) 5. Bachelor degree ( ) 6. Masters degree and Beyond

7. Occupation

( ) 1. Government employee ( ) 2. Self-employed

( ) 3. Company employed ( ) 4. Retired

( ) 5. Not working ( ) 6. Other (Please specify)

8. Estimated monthly income _____ (Rate in your country)

9. Have you ever visited Thailand ?

( ) 1. Yes _____ Times before ( ) 2. No

10. Have you ever visited Chiang Mai ?

( ) 1. Yes _____ Times ( ) 2. No

11. How did you travel to Thailand ?

- ( ) 1. Airplane (please specify which airline _____)
 ( ) 2. Train
 ( ) 3. Car
 ( ) 4. Boat

12. How many people are there in your traveling party ?

- ( ) 1. Yourself ( ) 2. others (please specify how many _____)

13. Have you used the service of a travel agency ?

- ( ) 1. Yes ( ) 2. No

14. When traveling to Thailand, did you observe any posters or media promoting Amazing Thailand 1998-1998?

- ( ) 1. Yes ( ) 2. No

15. When traveling, were any officials available to inform you of the Amazing Thailand 1998-1998?

- ( ) 1. Yes ( ) 2. No

16. How long do you plan to travel in Thailand?

_____ days in Thailand _____ days in Chiang Mai

17. Approximately how much money do you think you will spend in Thailand?

_____ (Money of your country)

18. Approximately how much money do you think you will spend per day in Chiang Mai?

_____ (Money of your country)

19. Which of the following do you think you will spend the most on? (Please write

in all boxes, 1 being the most and 8 being the least)

- ( ) 1. Accommodation ( ) 2. Food
 ( ) 3. Transport ( ) 4. Laundry
 ( ) 5. Organized tours ( ) 6. Entrance fees for attractions
 ( ) 7. Souvenir ( ) 8. Other (please specify _____)

Part 2: Details concerning your reasons for traveling to Thailand and Chiang Mai.

1. What was your reason for taking a holiday? (Please put numbers in all boxes, 1 being the most influencing factor, 5 being the least)

- ( ) 1. You had more vacation time
 ( ) 2. More income
 ( ) 3. More savings
 ( ) 4. Convenient traveling time

2. Your objective for coming to Thailand was ...
- ( ) 1. Traveling   ( ) 2. Business
3. The reason you decided to come to Thailand was ... (Please put numbers in all boxes, 1 being the most influencing factor, 10 being the least)
- ( ) 1. Thailand is less expensive than other countries
- ( ) 2. Advantage of the current exchange rate
- ( ) 3. The Amazing Thailand 1998-1999 activities and promotion
- ( ) 4. To study Thailand's unique culture
- ( ) 5. The wide variety of art, culture, nature and history
- ( ) 6. The friendly nature of Thai people and the "Land of Smiles" image
- ( ) 7. The wide variety of food, fruit and flowers
- ( ) 8. The development of places and civilization
- ( ) 9. The safety of yourself and your belongings
- ( ) 10. Other _____
4. What would deter you from traveling from traveling to Chiang Mai? (Please put number all boxes, 1 being the most important factor, 6 being the least)
- ( ) 1. News about a violent attack on a tourist
- ( ) 2. News about the spread of AIDS in Northern Thailand
- ( ) 3. The industrial development of rural society
- ( ) 4. News of accident on traveling
- ( ) 5. News relating to sanitation standards
- ( ) 6. Other _____
5. Did you make your own decision to come to Chiang Mai or was it suggested by someone else?
- ( ) 1. I made my own decision
- ( ) 2. It was suggested by some one else (Who? _____)
6. Did you know before you traveled to Thailand about the Amazing Thailand campaign?
- ( ) 1. Yes   ( ) 2. No
7. If "Yes" how did you hear about Amazing Thailand
- ( ) 1. Read it in a book
- ( ) 2. Advertising on movies, TV and radio
- ( ) 3. Representative of Thailand in your country
- ( ) 4. The Internet
- ( ) 5. Other _____

Part 3: How do you rate the level of satisfaction in Chiang Mai?

1 = Extremely satisfactory

2 = Pleasing

3 = Satisfactory

4 = Acceptable

5 = Below average

Issue	Level of Satisfaction				
	1	2	3	4	5
1. The ease of finding information about sight seeing in Chiang Mai					
2. Advertising of places to visit on billboards					
3. The Thai people you met in Chiang Mai with regard to friendliness and helpfulness					
4. The government service section					
5. The security of your personal belongings					
6. The beautiful natural surroundings of Chiang Mai					
7. The old culture and art is worth studying					
8. The cleanliness of Chiang Mai					
9. The tourist attractions and areas are well maintained					
10. The convenience of entering tourist attraction areas					
11. The air quality in Chiang Mai					
12. Your appreciation of Chiang Mai's tradition					
13. Your appreciation of the people of Chiang Mai and the hill tribes					
14. The service provided by the travel agencies in Chiang Mai					
15. The convenience of an service in transportation					
16. The convenience of the immigration service					
17. The convenience of the customs service					
18. The convenience of shopping in Chiang Mai					
19. The quality and standard of service in accommodations					
20. The variety of food and fruit on Chiang Mai					
21. The accommodation rating in Chiang Mai					
22. The Transportation rate in Chiang Mai					
23. The food rating in Chiang Mai					
24. The prices of souvenirs in Chiang Mai					

Issue	Level of Satisfaction				
	1	2	3	4	5
25. Your impression of the following					
25.1 Amazing Shopping Paradise					
25.2 Amazing Taste of Thailand					
25.3 Amazing Arts and Lifestyle					
25.4 Amazing Food and Entertainment					
25.5 Amazing World Heritage					
25.6 Amazing Natural Heritage					
25.7 Amazing Cultural Heritage					
25.8 Amazing Agricultural Heritage					
25.9 Amazing Gateway					

Part 4 . Your other suggestions

Do you have any ideas or suggestion for The Amazing Thailand Campaign

---

*****

ผนวก ข

(แบบที่ 2)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาวิชาการเมืองการปกครอง ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในหัวข้อเรื่อง ทักษะคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ขอได้โปรดให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอรับรองว่าข้อมูลของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

กรุณาเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) ที่ท่านเลือก หรือเติมข้อความในช่องว่าง.....ที่กำหนด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ( ) 1 ชาย ( ) 2 หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. ระดับการศึกษา 1 ( ) ประถมศึกษา 2 ( ) มัธยมศึกษาตอนต้น
3 ( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย 4 ( ) ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา
5 ( ) ปริญญาตรี 6 ( ) ปริญญาโทขึ้นไป
4. อาชีพ (ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้ กรุณาระบุชื่อหน่วยงาน)
1 ( ) ราชการ..... 2 ( ) รัฐวิสาหกิจ.....
3 ( ) บริษัทนำเที่ยว..... 4 ( ) โรงแรม/ที่พัก.....
5 ( ) บริษัทรถเช่า ..... 6 ( ) มัคคุเทศน์.....
7 ( ) ร้านค้าของที่ระลึก ..... 8 ( ) สถานบันเทิง .....
9 ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
5. รายได้ประมาณ (ต่อเดือน) ..... บาท
6. ระยะเวลาในการทำงาน ..... ปี

ส่วนที่ 2 โปรดแสดงทัศนะของท่านต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว
ไทย ปี 2541 - 2542 (Amazing Thailand Year project)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเห็นด้วยต่อการที่รัฐบาลประกาศให้ปี 2541 - 2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย					
2. การได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามนโยบายและความสะดวกในการรับทราบข้อมูลและรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว					
3. การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด					
4. ประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับ การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว					
5. ประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศ เกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว					
6. การท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่น ๆ ด้วย					
7. การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเชียงใหม่มากกว่าที่ผ่านมา					
8. หน่วยงานของท่านได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ การตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างพอเพียง					
9. บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถแนะนำสิ่ง ที่ นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี					
10. บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถประสานงาน กับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยว ได้เป็นอย่างดี					
11. บุคลากรในหน่วยงานที่ท่านทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี					
12. ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยมาก	น้อยที่สุด
13.หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
14.หน่วยงานได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้แจกจ่ายแก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ					
15.สินค้าและบริการของท่านมีสื่อที่แสดงตราสัญลักษณ์ ปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแสดงให้นักท่องเที่ยวเห็นอย่างชัดเจน					
16.อัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อโครงการรณรงค์เพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

*****

ผนวก ก

(แบบที่ 3)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาวิชาการเมืองการปกครอง ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในหัวข้อเรื่อง ทักษะคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อโครงการปีรมรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ขอได้โปรดให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอรับรองว่าข้อมูลของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

กรุณาเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) ที่ท่านเลือก หรือเติมข้อความในช่องว่าง.....ที่กำหนด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ( ) 1 ชาย ( ) 2 หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. ระดับการศึกษา ( ) 1 มัธยมศึกษาตอนต้น ( ) 2 มัธยมศึกษาตอนปลาย
( ) 3 ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา ( ) 4 ปริญญาตรี
( ) 5 ปริญญาโทขึ้นไป
4. อาชีพ (ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้)
( ) 1 ราชการ..... ( ) 2 รัฐวิสาหกิจ .....
( ) 3 บริษัทนำเที่ยว..... ( ) 4 โรงแรม/ที่พัก .....
( ) 5 บริษัทรถเช่า..... ( ) 6 มัคคุเทศน์ .....
( ) 7 ร้านค้าของที่ระลึก..... ( ) 8 สถานบันเทิง.....
( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
5. รายได้ประมาณ (ต่อเดือน) ..... บาท
6. ระยะเวลาในการทำงาน ..... ปี

ส่วนที่ 2 โปรดแสดงทัศนะของท่านต่อการปฏิบัติตาม โครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยมาก	น้อยที่สุด
1. การเห็นด้วยต่อการที่รัฐบาลประกาศให้ปี 2541-2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย					
2. ความสะดวกในการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว					
3. การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด					
4. ประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว					
5. ประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศเกี่ยวกับกรณีทรัพย์สินทางภูมิปัญญาการท่องเที่ยว					
6. การท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตด้านอื่น ๆ ด้วย					
7. การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเชิงใหม่มากกว่าที่ผ่านมา					
8. การมีส่วนร่วมในประชุมเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด					
9. หน่วยงานของท่านได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณให้ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างพอเพียง					
10. บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถแนะนำสิ่งแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการทราบได้เป็นอย่างดี					
11. บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี					
12. บุคลากรในหน่วยงานที่ท่านทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยมาก	น้อยที่สุด
13. ท่านได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ					
14. หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
15. หน่วยงานของท่านได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ไว้เพื่อแจกและบริการนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ					
16. สินค้าและบริการของท่านมีสื่อที่แสดงตราสัญลักษณ์ ปีสรรพคุณให้นักท่องเที่ยวได้เห็นอย่างชัดเจน					
17. อัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อโครงการรณรงค์เพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

*****

ผนวก ง

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของท่านตลอดจนการดำเนินการตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว
(กรุณเตรียมข้อมูลเพื่อการสัมภาษณ์)

1. การดำเนินการตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ พบปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติอย่างไรบ้าง ทั้งด้านภาครัฐ/เอกชน
2. หากพบปัญหาตามข้อ 1 ท่านได้แก้ไขอย่างไรและมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์อย่างไรไว้สำหรับช่วงเวลาที่เหลือ
3. ท่านคิดว่าได้รับความร่วมมือ-สนับสนุนจาก ภาครัฐ/เอกชน ส่วนอื่นในการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร กรณีการประสานงานระหว่างหน่วยงานได้รับความร่วมมือหรือไม่
4. ท่านคิดว่าแต่ละหน่วยงานมีความตื่นตัวและมีความรับผิดชอบต่อโครงการนี้เพียงพอหรือไม่ อย่างไร
5. ท่านคิดว่าในขณะนี้ ซึ่งได้ดำเนินการมากว่าครึ่งระยะเวลาของโครงการแล้ว ท่านคิดว่าได้รับการตอบสนองจากภาครัฐ/เอกชน และโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวขนาดไหน ท่านมีความพึงพอใจหรือไม่
6. สถิตินักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่เดียวกันของปีที่ผ่านมา (ขอรายละเอียดสถิติด้วย)
7. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการดึงดูดเงินตราต่างประเทศเข้ามาเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจอื่น ๆ นั้น ท่านคิดว่าเหมาะสมหรือไม่ ทั้งนโยบาย และการปฏิบัติ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ
8. การดำเนินการของเชียงใหม่ มีนโยบายที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวอย่างไร โดยสามารถที่จะทำให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเงินให้เข้าไปหมุนเวียนในภาคเศรษฐกิจมากที่สุด
9. คำถามเฉพาะหน่วยงาน
  - ด้านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองใช้เวลาในการตรวจต่อคนเท่าไร
  - ดำรงท่องเที่ยวมีสถิติการขอความช่วยเหลือจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างไร เป็นคดีประเภทไหน
  - จุดแรกที่นักท่องเที่ยวผ่านแดน (การทำอากาศยาน) ได้มีการรับการแสดงความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวหรือไม่ มีการจัดอะไรแปลกใหม่ให้สมกับคำว่าอะเมซิ่งหรือไม่
10. ในหน่วยงานของท่านได้มีนักท่องเที่ยวติชมอะไรที่ได้ติดตามโครงการบ้างและขอให้หน่วยงานท่านได้จัดทำเพิ่มเติมบ้าง
11. ตามโครงการได้มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวโดยเน้นแบบใดเป็นพิเศษหรือไม่
12. ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวส่วนมากชอบแหล่งท่องเที่ยวแบบไหน
13. ท่านคิดว่าเชียงใหม่มีอะไรเป็นจุดน่าสนใจที่จะสามารถใช้เป็นจุดขายให้แก่นักท่องเที่ยวได้ และหน่วยงานต่างๆ ได้ร่วมกันพัฒนาจุดขายอย่างเพียงพอหรือไม่
14. ท่านคิดว่าจังหวัดเชียงใหม่ได้จัดกิจกรรมอะไรบ้างที่เป็นการส่งเสริมดูแลแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม และได้ทำการ ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ และได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือไม่
15. จากภาวะเศรษฐกิจถดถอย ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวมีความรู้สึกต่อประเทศไทย : เชียงใหม่ อย่างไร นักท่องเที่ยวมีความตื่นตัวในการที่จะใช้จ่ายหรือไม่ ใช้จ่ายเงินไปในด้านไหนบ้าง บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่ จะสามารถเพิ่มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวได้หรือไม่
16. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีส่วนร่วมในโครงการ ท่านคิดว่ารัฐบาลได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังต่อแนวทางและวิธีปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ อย่างจริงจังหรือไม่ มีการใช้วิธีการตรวจสอบประเมินผลและการรายงานผลอย่างไร
17. ในการปฏิบัติตามโครงการ ท่านคิดว่าเรา(ประเทศไทย) ได้ดำเนินการมาถูกวิธีแล้วหรือไม่ ควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมและแก้ไขอย่างไร

ผนวก จ

หนังสือเดินทางและการตรวจหนังสือเดินทางโดยทั่วไป

หนังสือเดินทาง หมายถึง หนังสือที่คุ้มครองคนสัญชาติของตนที่เดินทางไปต่างประเทศ

คนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและรัฐบาลไทยยอมรับ กล่าวคือ ต้องเป็นเอกสารการเดินทางซึ่ง รัฐบาลของประเทศนั้นๆออกให้แก่คนสัญชาติตน (มิใช่ออกให้โดยรัฐบาลของประเทศที่สาม)

คนต่างด้าวบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือเดินทาง เช่น ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำหรือทางอากาศ ซึ่งเพียงแต่แวะเข้ามายังสถานีหรือท้องที่ในราชอาณาจักรแล้วกลับออกไป หรือคนสัญชาติของประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเดินทางข้ามพรมแดนไปมาชั่วคราว โดยปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลประเทศนั้นๆ หรือคนโดยสารรถไฟผ่านแดนซึ่งถือตัวโดยสารทอดเดียวตลอดสาย เพียงแต่ผ่านประเทศไทยไปนอกราชอาณาจักรตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลทั้งสองประเทศ รวมทั้งคนประจำพาหนะและ ผู้ควบคุมพาหนะรถไฟนั้น ๆ ด้วย

1. หนังสือเดินทาง แบ่งออกเป็น 5 ชนิดคือ

- 1.1 หนังสือเดินทางทูต (Diplomatic Passport)
- 1.2 หนังสือเดินทางราชการ (Official Passport, Service Passport, Passport De Service หรือ Passport De Charge De Mission)
- 1.3 หนังสือเดินทางธรรมดา (Ordinary Passport)
- 1.4 หนังสือเดินทางขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Passport)
- 1.5 หนังสือเดินทางหมู่ (Collective Passport)

2. เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ต้องมีข้อความในทำนองเดียวกันกับหนังสือเดินทางซึ่ง ออกให้โดยรัฐบาลของประเทศที่ผู้ถือสังกัดอยู่ มีหลายชนิด เช่น

- 2.1 Certificate of Identity

2.2 Form of Affidavit to Be Used in Lieu of A Passport

2.3 Emergency Certificate

2.4 Form of Affirmation

2.5 Laissez-Passez

2.6 Certificate De Depart

2.7 Seaman's Discharge Book (ใช้เฉพาะผู้มีหน้าที่ประจำเรือ)

VISA หรือการตรวจลงตรา

VISA หรือการตรวจลงตรา คือ การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยได้ เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆกัน

1. คนต่างด้าวต้องขอรับการตรวจลงตรา จากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ ก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือขอรับการตรวจลงตราจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (VISA on Arrival) ยกเว้นคนต่างด้าวบางประเภท (เป็นประเทศที่ได้รับการผ่อนผัน พ.15, ผพ.15, ผพ.90) สามารถเดินทางเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา

2. VISA แบ่งเป็นประเภทตามวัตถุประสงค์การเดินทางได้ 7 ประเภทคือ

2.1 ประเภทคนผ่าน (Transit-TS)

เพื่อการเดินทางผ่านราชอาณาจักร อนุญาตให้อยู่ 30 วัน

2.2 ประเภทนักท่องเที่ยว (Tourist-TR)

เพื่อการท่องเที่ยว อนุญาตให้อยู่ครั้งแรก 60 วัน

2.3 ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non Immigrant)

เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำงานธุรกิจ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ การศึกษาวิจัย หรือมาอยู่กับครอบครัว ฯลฯ อนุญาตให้อยู่ครั้งแรก 90 วัน

2.4 ประเภทราชการ (Official)

เพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ สำหรับหนังสือเดินทางราชการหรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติหรือเทียบเท่า อนุญาตให้อยู่ครั้งแรก 90 วัน

2.5 ประเภททูต (Diplomatic)

เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุล หรือการปฏิบัติหน้าที่ ราชการ สำหรับหนังสือเดินทางทูต อนุญาตให้อยู่ครั้งแรก 90 วัน

2.6 ประเภทคนเข้ามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร (Immigrant)

2.6 ประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าว (Non-Quota Immigrant)

ผนวก ข

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การกำหนดรายชื่อประเทศที่ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินสามสิบวัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดรายชื่อประเทศที่คนชาติได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราในการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) (ก) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงออกประกาศกระทรวงมหาดไทยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดรายชื่อประเทศที่คนชาติได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและอนุญาตให้อยู่ได้ไม่เกิน ๑๕ วัน ลงวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘

(๒) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดรายชื่อประเทศที่คนชาติได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและอนุญาตให้อยู่ได้ไม่เกิน ๑๕ วัน ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อ ๒ ให้กำหนดรายชื่อประเทศที่คนชาติได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและอนุญาตให้อยู่ได้ไม่เกินสามสิบวัน ดังนี้

1. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
(ALGERIA:Democratic and Popular Republic of Algeria)
2. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
(ARGENTINA:Argentina Republic)

3. เครือรัฐออสเตรเลีย
(AUSTRALIA:Commonwealth of Australia)
4. สาธารณรัฐออสเตรีย
(AUSTRIA:Republic of Austria)
5. ราชอาณาจักรเบลเยียม
(BELGIUM:Kingdom of Belgium)
6. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
(BRAZIL:Federative Republic of Brazil)
7. รัฐบาห์เรน
(BAHRAIN:State of Bahrain)
8. เนการาบรูไนดารุสซาลาม
(BRUNEI:Negara Brunei Darussalam)
9. แคนาดา
(Canada)
10. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
(DENMARK:Kingdom of Denmark)
11. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
(EGYPT:Arab Republic of Egypt)
12. อาณาจักรรัฐฟีจี
(FIJI: Dominion of Fiji)
13. สาธารณรัฐฟินแลนด์
(FINLAND:Republic of Finland)
14. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
(FRANCE:French Republic)
15. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
(GERMANY:Federal Republic of Germany)
16. สาธารณรัฐเฮลเลนิก
(GREECE:Hellenic Republic)
17. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
(ICELAND:Republic of Iceland)

18. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
(INDONESIA:Republic of Indonesia)
19. สาธารณรัฐไอร์แลนด์
(IRELAND:Republic of Ireland)
20. รัฐอิสราเอล
(ISRAEL:State of Israel)
21. สาธารณรัฐอิตาลี
(ITALY:Republic of Italy)
22. ญี่ปุ่น
(Japan)
23. สาธารณรัฐจิบูตี
(DJIBOUTI:Republic of Djibouti)
24. สาธารณรัฐเคนยา
(KENYA:Republic of Kenya)
25. สาธารณรัฐเกาหลี
(KOREA:Republic of Korea)
26. รัฐคูเวต
(KUWAIT:State of Kuwait)
27. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
(LUXEMBOURG:Grand Duchy of Luxembourg)
28. มาเลเซีย
(Malaysia)
29. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
(MAURITANIA:Islamic Republic of Mauritania)
30. สหรัฐเม็กซิโก
(MEXICO:United Mexican States)
31. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
(MOROCCO:Kingdom of Morocco)
32. สหภาพพม่า
(MYANMAR:The Union of Myanmar)

33. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
(NETHERLANDS:Kingdom of Netherlands)
34. นิวซีแลนด์
(New Zealand)
35. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
(NORWAY:Kingdom of Norway)
36. รัฐสุลต่านโอมาน
(OMAN:Sultanate of Oman)
37. ปาปัวนิวกินี
(Papua New Guinea)
38. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
(PHILIPPINES:Republic of the Philippines)
39. สาธารณรัฐโปรตุเกส
(PORTUGAL:Republic of Portugal)
40. รัฐกาตาร์
(QATAR:State of Qatar)
41. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
(SAUDI ARABIA:Kingdom of Saudi Arabia)
42. สาธารณรัฐเซเนกัล
(SENEGAL:Republic of Senegal)
43. สาธารณรัฐสิงคโปร์
(SINGAPORE:Republic of Singapore)
44. สาธารณรัฐสโลเวเนีย
(SLOVENIA:Republic of Slovenia)
45. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
(SOUTH AFRICA:Republic of South Africa)
46. ราชอาณาจักรสเปน
(SPAIN:Kingdom of Spain)
47. ราชอาณาจักรสวีเดน
(SWEDEN:Kingdom of Sweden)

48. สมาพันธรัฐสวิส
(SWITZERLAND:Swiss Confederation)
49. สาธารณรัฐตูนิเซีย
(TUNISIA:Republic of Tunisia)
50. สาธารณรัฐตุรกี
(TURKEY:Republic of Turkey)
51. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
(United Arab Emirates)
52. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
(United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)
53. สหรัฐอเมริกา
(United State of America)
54. สาธารณรัฐวานูอาตู
(VANUATU:Republic of Vanuatu)
55. รัฐอิสระซามัวตะวันตก
(WESTERN SAMOA:Independent State of Western Samoa)
56. สาธารณรัฐเยเมน
(YEMEN:Republic of Yemen)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผนวก ข

พระราชบัญญัติ
กนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชการปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๕๓

(๒) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“พาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจนำบุคคลจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง

“เจ้าของพาหนะ” หมายความว่า รวมถึงตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า ผู้ครอบครอง หรือตัวแทนผู้ครอบครองพาหนะ แล้วแต่กรณี

“ผู้ควบคุมพาหนะ” หมายความว่า นายเรือหรือผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

“คนประจำพาหนะ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำหรือทำงานประจำพาหนะและเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ควบคุมพาหนะซึ่งขับพาหนะ โดยไม่มีคนประจำพาหนะ

“คนโดยสาร” หมายความว่า ผู้ซึ่งเดินทางโดยพาหนะไม่ว่าในกรณีใดๆ นอกจากผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

“คนเข้าเมือง” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง” หมายความว่า แพทย์ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าบ้าน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวในบ้าน ในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่าหรือในฐานะอื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

“เคหสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่ง ใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับเงินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้จัดการโรงแรม” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมหรือจัดการ โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมแรงงาน อธิบดีกรมอัยการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง
- (2) พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง
- (3) อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ และเงื่อนไขอื่นตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง
- (5) กำหนดหลักเกณฑ์การขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่
- (6) อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง และกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการแสดงฐานะการเงินของคนต่างด้าวดังกล่าวตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง
- (7) อนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และอนุญาตและกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปพลางก่อนตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
- (8) ตั้งระงับการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๓ วรรคสาม
- (9) อนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง
- (10) พิจารณาการเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๓

(11) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในการวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านหรือพนักงานอื่น เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ หรือในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(12) พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับคนเข้าเมืองตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและเลขานุการเสนอเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่อประธานกรรมการ หรือในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เสนอความเห็นต่อกรรมการซึ่งที่ประชุมมอบหมายโดยมิชักช้า และให้ประธานกรรมการหรือกรรมการดังกล่าวเป็นผู้เรียกประชุมตามความริบคว้นของเรื่องตามหลักเกณฑ์ที่ที่ประชุมกำหนด

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการหรือมอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริงหรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้

หมวด ๒

การเข้าและออกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑ บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร จะต้องเดินทางเข้ามาหรือออกไปตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ และตามกำหนดเวลาที่ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เข้ามาในราชอาณาจักร

(1) ไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสาร ใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่หรือมีแต่ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทางหรือเอกสาร ใช้แทนหนังสือเดินทางเช่นว่านั้นจากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศหรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวบางประเภทเป็นกรณีพิเศษ

การตรวจลงตราและการยกเว้นการตรวจลงตราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มีความเพิ่มขึ้นเป็นวรรค ๓ ใน (๑) ของมาตรา ๑๒ โดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ดังต่อไปนี้

“การตรวจลงตราตาม (๑) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

(2) ไม่มีปัจจัยในการยังชีพตามควรแก่กรณีที่เข้ามาในราชอาณาจักร

(3) เข้ามาเพื่อมีอาชีพเป็นกรรมกร หรือเข้ามาเพื่อรับจ้างทำงานด้วยกำลังกาย โดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้หรือการศึกษาทางวิชาการ หรือเข้ามาเพื่อทำงานอื่นอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

(4) วิกฤติหรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5) ยังได้ปลูกฝี ป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีดวัคซีน หรือปฏิบัติกรอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ยอมให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกระทำการเช่นว่านั้น

(6) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทยหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

(7) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อถือว่า เป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดขึ้นร้ายต่อความสงบสุขหรือความปลอดภัยของประชาชนหรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ

(8) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิงหรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(9) ไม่มีเงินติดตัวหรือไม่มีประกันตามที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๔

(10) รัฐมนตรี ไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๖

(11) ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิกถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีได้พิจารณาขกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

การตรวจวินิจฉัยโรค ร่างกายหรือจิต ตลอดจนการปฏิบัติการเพื่อป้องกันโรคติดต่อให้ใช้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

มาตรา ๑๓ คนต่างด้าวดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารให้แทนหนังสือเดินทาง

(1) ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำหรือทางอากาศซึ่งเพียงแต่แวะเข้ามายังท่า สถานีหรือท้องที่ในราชอาณาจักรแล้วกลับออกไป

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบุคคลดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกหนังสือสำคัญตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อให้ถือไว้ก็ได้

(2) คนสัญชาติของประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเดินทางข้ามพรมแดนไปมาชั่วคราวโดยปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศนั้น

(3) คนโดยสารรถไฟผ่านแดนซึ่งถือตั๋วโดยสารทอดเดียวตลอดเพียงแต่ผ่านอาณาเขตประเทศไทยไปนอกราชอาณาจักรตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศนั้นๆ และรวมตลอดถึงผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะแห่งรถไฟเช่นว่านั้นด้วย

มาตรา ๑๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรมีเงินติดตัวหรือมีประกัน หรือจะยกเว้นภายใต้เงื่อนไขใดๆก็ได้ ทั้งนี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เด็กอายุต่ำกว่าสิบสองปี

มาตรา ๑๕ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรทราบเท่าที่อยู่ในฐานะดังต่อไปนี้ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของคนต่างด้าวตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากการปฏิบัติหรือการต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ (๑) (๔) และ (๕) และมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(1) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูตซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรหรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

(2) พนักงานฝ่ายกงสุลและลูกจ้างฝ่ายกงสุลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรหรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

(3) บุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศโดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทยให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร

(4) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักรเพื่อรัฐบาลไทย ตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ

(5) หัวหน้าสำนักงานขององค์การหรือทบวงการะหว่างประเทศที่มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทย หรือซึ่งรัฐบาลไทยได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว และรวมถึงพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นซึ่งองค์การหรือทบวงการเช่นว่านั้น แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักรเพื่อองค์การหรือทบวงการดังกล่าว หรือเพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศนั้น

(6) คู่สมรส หรือบุตร ซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(7) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาทำงานประจำเป็นปกติ ณ ที่พักอาศัยของบุคคลตาม (๑) หรือบุคคลซึ่งได้รับเอกสิทธิเท่าเทียมกันกับบุคคลซึ่งมีตำแหน่งทางการทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือกับองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศ

ในกรณีตาม (๑) (๒) (๖) หรือ (๗) ให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศและหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสอบถามและขอคู่มือหลักฐานเพื่อสอบสวนว่าบุคคลซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรนั้นเป็นผู้ได้รับการยกเว้นตามมาตรานี้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีพฤติการณ์ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่ประเทศหรือเพื่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมหรือศีลธรรมอันดี หรือความผาสุกของประชาชน ไม่สมควรอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาในราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นหรือจำพวกนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้

มาตรา ๑๗ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี จะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใดๆหรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีใดๆก็ได้

มาตรา ๑๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจบุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร

เพื่อการนี้บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ของด่านตรวจคนเข้าเมืองประจำเส้นทางนั้น

มาตรา ๑๕ ในการตรวจและพิจารณาว่าคนต่างด้าวผู้ใดต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ที่เห็นสมควร โดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรับทราบคำสั่งตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดก็ได้ หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะเรียกประกันหรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดก็ตามที่เห็นเหมาะสมเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรว่าถ้อยคำของบุคคลนั้นอาจเป็นประโยชน์แก่กรณีที่สงสัยให้มาสาบานหรือปฏิญาณตนและให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าคนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการอันระบุในมาตรา ๑๒ (๘) หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณี หรือหญิงหรือเด็กคนใดเข้ามาเพื่อการเช่นนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้ชั่วคราว โดยสั่งให้บุคคลดังกล่าวมารายงานตน และตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือจะสั่งให้ไปรายงานตนและตอบคำถามของเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ ตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้ แต่ระยะเวลาที่กำหนดให้ไปรายงานตนและตอบคำถามต้องห่างกันไม่น้อยกว่าเจ็ดวันต่อครั้ง

มาตรา ๒๐ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้ตามมาตรา ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้น ได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี แต่ห้ามมิให้กักตัวไว้เกินสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกกักตัวมาถึงที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นจะยืดเวลาเกินสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้ แต่มิให้เกินเจ็ดวัน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุจำเป็นที่ต้องยืดเวลาไว้ให้ปรากฏด้วย

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องกักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ต่อไปอีกได้ และศาลอาจสั่งให้มีอำนาจกักตัวไว้เท่าที่จำเป็นครั้งละ ไม่เกินสิบสองวัน แต่ถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยเรียกประกัน หรือเรียกทั้งและหลักประกันก็ได้

มาตรา ๒๑ ค่าใช้จ่ายในการกักตัวคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสีย ในกรณีที่ไมปรากฏตัวเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะหรือเข้ามาโดยไม่มีพาหนะ ให้คนต่างด้าวผู้นั้นเป็นผู้เสีย

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าคนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒ เข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคำสั่งเป็นหนังสือ ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๒ (๑) หรือ (๑๐) ห้ามมิให้อุทธรณ์ คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ถ้ารัฐมนตรีมิได้มีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งว่าคนต่างด้าวผู้นั้น ไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒

การอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ทำตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคนต่างด้าวยื่นอุทธรณ์แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รอการส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้นออกไปนอกราชอาณาจักรไว้จนกว่าจะได้มีคำสั่งของรัฐมนตรีในกรณีนั้น

ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือระหว่างรอฟังคำสั่งของรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี ให้นำมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่มิให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับด้วย

หมวด ๓

พาหนะ

มาตรา ๒๓ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ จะต้องนำพาหนะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามช่องทาง ผ่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานีหรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรหรือพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ารับคนโดยสารเข้ามาในหรือออกไปนอกราช

อาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่พาหนะนั้นใช้ในราชการโดยเฉพาะของรัฐบาลไทยหรือของรัฐบาลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยแล้ว

มาตรา ๒๕ พาหนะใดที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะต้องแจ้งกำหนดวันและเวลาที่พาหนะเข้ามาถึงหรือจะออกจากเขตท่าสถานีหรือท้องที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งควบคุมเขตท่าสถานี หรือท้องที่นั้น ภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศไว้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไปแจ้งด้วยตนเองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ใกล้ที่สุดโดยมิชักช้า

การแจ้งตามความในมาตรานี้ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะให้ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติหรือให้ปฏิบัติภายใต้เงื่อนไขอย่างใดแก่พาหนะใดก็ได้

มาตรา ๒๖ พาหนะใดที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่และภายใต้เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องทำการตรวจ ณ ที่อื่นนอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการตรวจ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรมีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) มิให้คนโดยสารหรือคนประจำพาหนะไปเสียจากพาหนะหรือสถานที่ที่จัดไว้ ด้วยความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะเป็นคนคนเดียวกัน ให้บุคคลนั้นออกไปจากพาหนะเพื่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ ในฐานะเป็นผู้ควบคุมพาหนะได้

ถ้าคนโดยสารหรือคนประจำพาหนะดังกล่าวจัดขึ้นหรือก่อความวุ่นวายให้นำมาตรา ๒๕ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม คำใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามวรรคนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

(๒) ยื่นบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะรวมทั้งผู้ควบคุมพาหนะต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและภายในเวลาที่อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนด

(๓) ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ซึ่งนำพาหนะมาจากหรือไปยังชายแดนที่เป็นทางต่อเนื่องกับประเทศอื่น และรับคนโดยสารซึ่งเข้ามาในราช

อาณาจักร หรือรับคนโดยสารไปส่งที่ชายแดนเพื่อออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคนโดยสารซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น

มาตรา ๒๘ ในระหว่างที่ยังอยู่ในราชอาณาจักร ถ้ามีการเพิ่มหรือลด หรือเปลี่ยนคนประจำพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือคนประจำพาหนะดังกล่าว ผู้ใดจะไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของพาหนะหรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าของพาหนะอยู่ในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมพาหนะแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีคนประจำพาหนะจะไม่กลับออกไปดังกล่าวในวรรคหนึ่งและคนประจำพาหนะนั้นเป็นคนต่างด้าว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแล้วแต่กรณี นำบุคคลนั้นไปมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

ถ้าคนประจำพาหนะคามวรรคสองขัดขืน ไม่ยอมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแล้วแต่กรณีปฏิบัติตามวรรคสอง ให้นำมาตรา ๒๘ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม คำใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวรรคนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

มาตรา ๒๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนต่างด้าวผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะจัดการควบคุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ในพาหนะหรือให้ส่งตัวไปยังสถานที่ใด เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ควบคุมไว้ตรวจสอบ หรือให้ส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งขัดขืนหรือก่อความวุ่นวาย เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้แทนอาจขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมหรือจับกุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ ถ้าไม่สามารถจะขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันที ให้มีอำนาจจับคนต่างด้าวผู้นั้นได้เอง แล้วส่งตัวไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นริบจับส่งตัวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

คำใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามมาตรา นี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ หยุดพาหนะหรือนำพาหนะไปยังที่ใดที่หนึ่งตามที่จำเป็นเพื่อการตรวจ

การตั้งตามวรรคหนึ่งจะกระทำโดยใช้สัญญาณหรือวิธีอื่นอันใดอันเป็นที่เข้าใจกันได้

มาตรา ๓๑ พาหนะใดที่เข้ามาในราชอาณาจักร นับแต่เวลาที่พาหนะนั้นผ่านเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจเสร็จ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกัพาหนะนั้น ขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบหรือเข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือละเลยให้ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๒ พาหนะใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร ในระหว่างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจหรือหลังจากที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจแล้ว แต่พาหนะนั้นยังอยู่ในราชอาณาจักร ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกัพาหนะนั้น ขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือละเลยให้ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการตรวจพาหนะนอกเวลาราชการหรือต้องไปทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น นอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือต้องไปนอกสถานที่ทำการเพื่อควบคุมพาหนะไว้หรือต้องรอเพื่อตรวจพาหนะอันมิใช่ความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นเสียเงินค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่นๆตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๓๔ คนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ จะต้องเข้ามาเพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) การปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล
- (2) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ
- (3) การท่องเที่ยว
- (4) การเล่นกีฬา
- (5) ธุรกิจ

- (6) การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง
- (7) การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การเดินทางผ่านราชอาณาจักร
- (9) การเป็นผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร
- (10) การศึกษาหรือดูงาน
- (11) การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน
- (12) การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง
- (13) การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์หรือฝีมือสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร
- (14) การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ
- (15) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔ อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะ อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใดๆ ก็ได้

ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้กำหนดดังนี้

- (1) ไม่เกินสามสิบวัน สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๔) (๘) และ (๙)
- (2) ไม่เกินเก้าสิบวัน สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๓)
- (3) ไม่เกินหนึ่งปี สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๕) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๕)
- (4) ไม่เกินสองปี สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๖)
- (5) ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๑) และ (๒)
- (6) ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเห็นสมควร สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๗)

ในกรณีที่คนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินระยะเวลาที่กำหนดใน

(๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในเจ็ดวันนับแต่วันอนุญาต

การขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้ง ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบและเสียดำธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในระหว่างที่รอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

มาตรา ๓๖ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ให้อธิบดีหรือคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ได้อนุญาตไว้นั้นได้ ไม่ว่าจะอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต คนต่างด้าวซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตอาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด แต่ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตคำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสอง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบแปด ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของอธิบดี และให้ทำตามแบบและเสียดำธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อมีการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งแก่คนต่างด้าว ในกรณีที่ไม้อาจส่งหนังสือเช่นว่านี้แก่คนต่างด้าวได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปิดไว้ ณ ที่พักของคนต่างด้าวที่ได้แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ครบกำหนดสี่สิบแปดชั่วโมงให้ถือว่าคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

มาตรา ๓๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ไม่ประกอบอาชีพหรือรับจ้างทำงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายถ้ากรณีใดมีกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น

(2) พักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลสมควรไม่สามารถพักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แจ้งการเปลี่ยนที่พักอาศัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เข้าพักอาศัย

(3) แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวผู้นั้นพักอาศัยภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ย้ายไป ในกรณีเปลี่ยนที่พักอาศัย และถ้าที่พักอาศัยใหม่อยู่ต่างท้องที่กับสถานีตำรวจท้องที่เดิมคนต่างด้าวผู้นั้นต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ไปพักอาศัยใหม่ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึงด้วย

(4) ถ้าเดินทางไปจังหวัดใดและอยู่ในจังหวัดนั้นเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ให้คนต่างด้าวผู้นั้น
แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึง

(5) ถ้าอยู่ในราชอาณาจักรเกินเก้าสิบวัน คนต่างด้าวผู้นั้นต้องมีหนังสือแจ้งต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมืองทราบถึงที่พักอาศัยของตน โดยมีชักรวเข้าเมื่อครบระยะเก้าสิบวัน
และต่อไปให้กระทำเช่นเดียวกันทุกระยะเก้าสิบวัน ถ้าท้องที่ใดมีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่
จะแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งนั้นก็ได้

ความใน (๓) และ (๔) จะมีให้ใช้บังคับแก่กรณีใดตามมาตรา ๓๔ โดยเงื่อนไขอย่างใด
ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

การแจ้งตามมาตรา ๓๓ คนต่างด้าวอาจไปแจ้งด้วยตนเองหรือมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานเจ้า
หน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๔ เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการ โรงแรมซึ่งรับคน
ต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อ
พนักงาน เจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่บ้าน เคหสถาน หรือ โรง
แรมนั้นตั้งอยู่ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัย ถ้าท้องที่ใด ไม่มีที่ทำการ
ตรวจคนเข้าเมือง ตั้งอยู่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่นั้น

ในกรณีที่บ้าน เคหสถาน หรือ โรงแรมที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัยตามวรรคหนึ่งตั้งอยู่ใน
เขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมือง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๕ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากเดิน
ทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว
ดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรได้อีก และคนต่างด้าวผู้นั้นได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักร
โดยไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรยังมี
เหลืออยู่ ให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้เท่าระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่นั้น

การขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบและ
เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	ร้อยตำรวจเอก หญิง สุระภี แพรสกุล
วัน เดือน ปี เกิด	24 กันยายน พ.ศ. 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2533
ประวัติการทำงาน	- ปี พ.ศ. 2530 ถึง พ.ศ. 2531 พนักงานโรงแรมเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ - ปี พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2536 กองสวัสดิการ สำนักงานกำลังพล กรมตำรวจ - ปี พ.ศ. 2536 ถึง พ.ศ. 2539 กองการต่างประเทศ กรมตำรวจ - ปี พ.ศ. 2539 ถึง ปัจจุบัน ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

*****